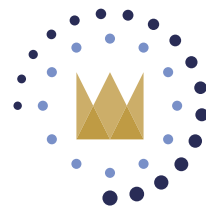

CENTRUM LHOTKA

místo pro Boha, prostor pro všechny

Inzertní příloha Katolického týdeníku 48/2025

25. listopadu – 1. prosince 2025

Církev blízka

Podporu Centru Lhotka vyslovili někteří čeští biskupové a v dopise farníkům také kardinál Michael Czerny.

Drahé sestry a bratři ve farnosti Praha Lhotka, seznámil jsem se s vaším záměrem realizace projektu Centra Lhotka a domnívám se, že jde o skutečně smysluplné dílo – projekt, který vyrůstá z víry, služby a touhy po společenství. Těší mě, že i tímto způsobem mohou být v kontaktu s věřícími ve své vlasti, kterou moji rodiče museli po nástupu komunistického režimu opustit, ale na niž naše rodina nikdy nezapomněla.

Chápu, že se vaše úsilí setkává s různými těžkostmi, a rád bych vás ve vašem úsilí povzbudil a vyslovil vám svou podporu. Domnívám se, že projekt Centra Lhotka v sobě nese ducha, který je v souladu s posláním církve: otevírat dveře, vytvářet prostor pro setkání, naslouchání a pomoc potřebným. Věřím a modlím se, aby se jednalo o dílo, které spojuje lidi a dává konkrétní podobu naději. V těchto dnech slavíme slavnost posvěcení baziliky v Lateránu, katedrály Svatého otce. Při této příležitosti se modlíme: „Bože, ty si z nás jako z živých kamenů buduješ svůj duchovní chrám.“ Prosim vás, abyste tuto skutečnost naší víry měli při svém úsilí na paměti.

Děkuji vám za vaši iniciativu, kdy usilujete, aby Kristova církev byla blízko lidem v jejich každodenním životě. Těší mě také vaše spolupráce s městskou částí Prahy 12, a že se snažíte propojovat lidi, kteří do kostela chodí, s těmi, kteří tam nechodí.

Vyprošuji vám hojnost darů Ducha Svatého, vytrvalost a hojné požehnání Boží.

kardinál
MICHAEL
CZERNY S.J.,
prefekt Dikasterie
pro službu
integrálnímu
lidskému rozvoji

Práce s dětmi je lhotecké know-how

Centrum Lhotka u kostela Panny Marie Královny míru bude otevřené všem lidem, kostelním i nekostelním.
Vizualizace .redpixel

Co považuje
P. STANISŁAW GÓRA
ve lhotecké farnosti
za jedinečné? A co
dělat, když se děti na
náboženství nevejdou
do kostela?

Lhotka je pátá farnost, kde působíte. V čem vnímáte její jedinečnost?

Na Lhotce jsem něco přes tři roky. Největší rozdíl oproti farnostem, kde jsem byl dříve, je počet lidí, kteří se zúčastňují bohoslužeb o nedělích a života ve farnosti v průběhu týdne.

Velký potenciál této farnosti je pro mě výzva. Ve Stodůlkách, kde jsem dříve působil, mi říkali „Otec zakladatel“. Myslím, že mám dar rozjiždět nové věci.

Tady vnímám bohatství, které staví na práci mých předchůdců, kněží i jáhnů, kteří tu zanechali opravdu velkou a požehnanou stopu. Je tu opravdu živo a kostel praská ve švech.

Například na náboženství sem chodí 80 dětí a všechny skupiny se do kostela nevejdou, takže jedna se chodí učit do soukromého bytu.

V tak velké farnosti je nejspíš těžké se se všemi znát.

Mým cílem vždy bylo ve farnosti všechny poznat a mít s nimi rodinné vztahy. Jsem rád, když si můžeme tykat, nikdy jsem neměl pocit, že by to mému „multidůstojnému povolání“ něco ubíralo. S některými lidmi, kteří třeba chodí na mše, jež slouží kaplan, se ale vůbec neznám. Takže mám pocit, že úplně neznám svoji rodinu.

Kolik lidí tady chodí v neděli do kostela?

Když sečtu účast na nedělních mších, kolem 650. Po covidu to číslo trochu kleslo a tento trend je patrný i v dalších velkých farnostech. Ale pořád tu vidím velký potenciál.

V rámci přípravy na biřmování se například snažíme nabídnout obnovu života s Bohem i těm, kdo byli biřmováni již dříve. Takže sem chodí opravdu hodně lidí, kteří už nejsou „duchovní začátečníci“.

Na co zvlášť zaměřujete pozornost a co jsou priority farnosti?

Myslím si, že pro lhoteckou farnost byla vždy charakteristická práce s dětmi, a to nejen s těmi, jež chodí do kostela. Už dvacet let se tu konají programy pro školy, které před lety sestavili Petr Křížek s Boženkou Šárkovou a ostatními. Teď v listopadu proběhne setkání s řediteli škol, odkud k nám chodí děti na adventní nebo velikonoční programy.

Musím říct, že je to opravdu místní „know-how“, které se rozšířilo i do jiných farností. Jde opravdu o něco výjimečného. Také mše svatě upravené pro děti tu mají letitou tradici.

Například akt pokání čtou děti samy a uvádějí své vrstevníky společně s rodinami do toho prožitku. To je něco opravdu výjimečného a v žádné jiné farnosti jsem to neviděl. Na tyto mše sem přijíždějí děti i odjinud. I hudební doprovod je velmi dobrý a také promluvy, které děti vtahují svou dynamičností.

Pokračování na str. 12

Děti se modlí Otčenáš kolem oltáře nejen při prvním svatém přijímání.

Snímek Jakub Šerých / Člověk a Víra

Proč jsem uvěřil a proč vás zvu, abyste věřili taky

Rád bych se s vámi podělil o svůj vztah k projektu Centrum Lhotka. Před několika měsíci jsem, přiznám se, trochu zkoušel trpělivost těch, kdo na něm s nasazením pracují už léta. Než se totiž do něčeho vloží celým srdcem, potřebuji si zodpovědět otázky – své i těch, kteří se mě ptají.

Proč vůbec opravovat?

Jedna z prvních otázek, která mi zněla hlavou, byla: Potřebujeme vůbec něco opravovat? Vždyť ten kostel nemá ani sto let!

A pak jsem se šel podívat blíž. Elektrické rozvody? Havarijný stav. Kaple Nejsvětějšího Srdce? Zatéká. Podlahy? Na hranici použitelnosti. A kdo viděl zázemí kněží, chápe, že dnešní doba už si žádá jiné standardy a byty patří do muzea.

Takže dnes mám jasno: rekonstrukce je nezbytná. A nejen kvůli bezpečnosti a pohodlí. Nedělní bohoslužby jsou tak hojně navštěvované, že se lidé často nevejdou dovnitř. Sledují mši venku, na obrazovkách. Možná to někomu stačí, ale pro mě už to ztrácí ono tiché kouzlo společenství. A možná i kus Boží přítomnosti.

Potřebujeme tolik prostoru?

Druhá otázka byla těžší:

Nepřeháníme to? Potřebujeme opravdu sál, učebny, společenské místnosti?

Centrum Lhotka bude zvát k setkávání a ke sdílení.

Vizualizace .redpixel

Začal jsem se dívat do kalendáře. Některé akce se překrývají, jiné se musí konat v bytech. Jindy je zase dopoledne nebo sobota a prostory zejí

Jakub je jeden z koordinátorů týmu Centra Lhotka.

prázdnou. Jenže právě tyto časy bychom mohli nabídnout městu, rodinám, seniorům, školám. Možností je mnoho – a už teď jsou zájemci.

Spolu se Staškem jsme oslovili pana starostu Prahy 12 Vojtěcha Kose. Mluvili jsme o parkování – a starosta přišel s plánem patrového parkoviště kousek od kostela. Zkoumal jsem, odkud lidé do našeho chrámu přicházejí – Lhotka vyšla jako přirozené centrum. Ideální místo.

Centrum Lhotka je víc než projekt. Dnes už nepochybují. Jsem přesvědčen, že Centrum Lhotka bylo, je a bude Božím dílem. Už se neohlížím.

„Kdo se dá do díla, a ohlíží se zpět, není způsobilý pro Boží království“ (Lk 9,62).

A co teď? Potřebujeme finance. Možná se vám částka 185 milionů korun zdá vysoká. Ale dejme si to do souvislosti – třeba rekonstrukce jedné stodoly v Hostivaři stála 50 milionů. My budeme mít nejen stánek Boží, ale živý chrám, kde se budeme setkávat s Bohem i spolu navzájem. Vznikne prostor pro víru, komunitu, kulturu i rodiny – a také místa, která chceme otevřít všem lidem dobré vůle. Navíc dva byty, jež mohou sloužit potřebným.

Já osobně tomu věřím natolik, že jsem se rozhodl: Protože jsem věřící, najdu dárce s minimálním darem milion korun – anebo touto částkou přispěji sám.

A co Ty?

P. JAKUB ŽÁKAVEC

Sním o tom, že centrum bude propojovat lidi

S potěšením jsem přijal výzvu napsat pár slov ke komunitnímu centru Lhotka.

Sice se jedná o stavbu, která bude ležet mimo území Prahy 12, ale to je možná symbolické, protože bude nabízet místo pro setkání všem z okolí, bez ohledu na hranice katastrů, víru, názory či další odlišnosti.

V pozici starosty se snažím lidi spojit, u věcí, na které jsou rozdílné

pohledy, tak hledat společná řešení a pochopení pro všechny zúčastněné. A takovou úlohu si představuji, že bude rovněž plnit toto komunitní centrum.

Podpoří komunitní život

Ano, bude to sice budova patřící ke kostelu, na pozemku římskokatolické farnosti, ale jak to já vnímám, měla by zde být pro všechny, bez ohledu na to, zda jsou to tzv. „kostelní“, nebo jen touží po setkání, výměně názorů, blízkosti druhých lidí či podpoře komunitního života.

Věřím, že tento nádherný prostor poskytne příležitost k řadě zajímavých setkání, propojování světů, poznávání se nebo třeba k přednáškám, koncertům či spouště dalších aktivit, aby náš život byl zase o něco lepší.

Děkuji všem, kteří dle svých možností přispívají k tomu, aby se několikaletý sen stal skutečností. Aby zde vznikl reprezentativní stánek, který bude dělat radost všem lidem dobré vůle, a to po mnoho dalších generací, které po nás přijdou.

S úctou

VOJTĚCH KOS,
starosta MČ Praha 12

Vojtěch Kos na lhoteckém posvícení.
Snímek Jakub Šerých / Člověk a Víra

Programy pro školy slaví dvacet let!

**PETR
KŘÍZEK**
stál před
dvaceti lety
u zrodu

programů pro školy. Jejich prostřednictvím lhotská farnost seznamuje děti ze základních škol s poselstvím křesťanství a umožňuje jim prožít jedinečný zážitek.

Jak projekt programů pro školy vznikl?

Na počátku Programů pro školy stála na přelomu osmdesátých a devadesátých let Eva Remešová z naší farnosti. Jako konvertitka vnímala, že je důležité, aby křesťané svědčili o své víře. Já jsem během svých studií v Německu byl svědkem toho, že spolupráce školy a církve byla tehdy ještě samozřejmá a vlastně přínosná pro obě strany.

Přizvali jsme bývalou lhotskou farnici, dnešní pracovníci Pedagogického centra pražské arcidiecéze Pavlu Editu Hercikovou a sestavili první koncept programu pro třetí třídu: *Proč křesťané slaví Vánoce*. Vzpomínám si, jak jsme diskutovali takřka nad každým slovem. Chtěli jsme, aby to bylo autentické, pravdivé, přesvědčivé a zároveň srozumitelné.

Po programu pro třetí třídu následoval další program pro čtvrté a sedmé ročníky s tématy *Proč křesťané slaví Vánoce* a *Proč křesťané slaví Velikonoce*.

Kolik lidí se programům věnuje?

Každý rok kolem pěti lidí. Programy vedeme vždy ve dvojici a snažíme se propojovat generace, aby se na nich podíleli například i středoškoláci. Je třeba, aby měli dopoledne volno a mohli se této službě věnovat před Vánoci několik dní.

Postupně jsme spolupracovali zhruba s patnácti školami. Programy jsou zapsány v povědomí na Praze 4, a tak nám letos už v září volali s dotazy, kdy budou programy před Vánoci, že se na ně loni nedostalo. Během adventu se u nás vystřídá kolem 24 tříd. Některé kantory už od vidění známe a je vždy milé, když vstoupí do kostela a říkají: „Jé, pane Krížku, to je hezký, že jste tady.“

Stísněné prostory bočního sálu kostela, kde probíhá výuka, setkávání i katecheze pro děti.

Snímek Jana Jirsová

Máte také zpětnou vazbu od dětí?

Důležitá je pro nás zpětná vazba během programu. Silné okamžiky přicházejí hlavně v předvelikonočních programech, kdy hovoříme o bolesti a utrpení a děti mluví o tom, co ve svém životě prožívají.

Používáme při tom kameny, a když ve společenství spolužáků vyprávějí o tom, jak dopadl kámen do jejich srdce, když se rodiče rozvedli nebo v posledních letech častěji, když táta padl na Ukrajině nebo tam zůstal a bojuje, je pro doprovázející těžké ovládnout emoce. Pál bych všem slyšet tu výpověď dětské duše, co znamená bolest dopadající do jejich nitra.

Předvánoční program nabízí dětem možnost ztišení, na něž v životě

v podstatě nejsou zvyklé. V kostele se chvilku zastaví a možná vpustí do svého nitra otázku: „Proč tady vlastně jsem a co se svým životem mám dělat?“

Každému bych přál zažít, když přicházejí žáci sedmých tříd – a jak vypadají, když odcházejí. To je tak pozoruhodná proměna! Na začátku se se znuděným výrazem posadí do lavic, a když začneme popisovat jednotlivá zastavení křížové cesty, nejspíše u třetího se úplně promění.

Až do čtrnáctého zastavení jsou naprosto soustředění a ten jejich výraz se nedá popsat, to člověk musí vidět. Učitelé nám mnohokrát řekli: „Takhle jsem tu svoji třídu za celou dobu, co je učím, nezažil. Takové je vůbec neznám.“

Co přináší Programy pro školy farnosti, obohacují ji něčím?

Myslím, že je to jeden z momentů, který farnost proměňuje, a doufám, že má i díky nim větší citlivost k poslání do světa. Že kvůli tomu tady jsme. Předtím, než programy začnou, prosíme farníky o doprovázející modlitbu a věřím, že to dělají.

Uvědomuji si, že nejde jen o lidské dílo, ale že jsme nástroji v Hospodinových rukou. Z těch, kdo se na programech podíleli, už jsou tři na věčnosti. Pamatuji si na poslední setkání s Evou, která stála u jejich zrodu a po šesti letech umírala na rakovinu. Tenkrát jsem jí říkal: „Mám na tebe obrovskou prosbu. Až budeš stát před Hospodinem, vezmi si ten program pod svůj patronát.“

Souhlasila a já vím, že to tak je. Že stála u počátku a vlastně nás dopro-

vází dodnes. Podobně jako jedna paní katechetka, která nám ušila šátky, s nimiž v programech pracujeme, nebo mladá učitelka mateřské školy Markéta, která zahynula při autonehodě. Považuji za důležité, že projekty nejsou jen dílem pozemské církve, ale i té nebeské.

Během programu vždy jeden z vedoucích pracuje s dětmi a druhý ho doprovází v modlitbě. A ono je to vidět. Zažil jsem obě role a prosba k Duchu Svatému, aby se postaral ve chvíli, kdy se program takřikajíc rozjíždí pod rukama, opravdu funguje.

Mohl byste program představit?

Jde o půlhodinový interaktivní program, kdy se děti dozví, proč křesťané slaví Vánoce. Skládá se z tvoření se šátky, provázky, přírodninami, svíčkami. Pomocí nich postupně vytváří obraz nebo cestu. V programu se střídá slovo, tanec a tvoření, takže děti neztrácí pozornost a soustředění.

O Vánocích ještě nabízíme možnost podívat se na kůr, prohlédnout si varhany a zazpívat si koledu. U programu před Velikonocemi se dětem rozkrývají obrazy jednotlivých zastavení křížové cesty.

Co vám osobně programy přinesly?

Přináší mi radost, že můžu dětem přibližovat Boží lásku. Je to vyčerpávající, ale je to radost. Zároveň je to pro mě stále nové přesvědčování se o tom, že každý člověk je ve svém nitru v podstatě dobrý. A to zlé k člověku vlastně nepatří a přichází k němu z vnějšku. Za ta léta jsem to v programech nahlédl.

PAVLÍNA BÍLKOVÁ

Pomocí šátků a symbolů se děti seznamují s událostmi Zeleného čtvrtku, Velkého pátku, Bílé soboty a neděle Vzkříšení.

Snímek Boženka Šárková

Práce s dětmi je lhotecké know-how

Dokončení ze str. 9

Několikrát týdně se boční kaple Nejvyššího Srdce Ježíšova promění v sál, kde děti hrají ping-pong nebo fotbálek. Mnoho jich přichází ještě před „nábožkem“ a tráví čas spolu. Kromě toho pořádáme několikrát do roka výlety a také chaloupky. Naše priorita je vytvořit dětem prostředí, kde mají kamarády a neodcházejí z farnosti během dospívání.

Další důležitou skupinou jsou senioři, i pro ně se snažíme dělat setkání, protože jich hodně žije samotných a snadno ztrácí kontakt s ostatními.

Co vám ve farnosti dělá radost? Co pro vás naopak představuje starost?

Těším mě, že i když farnost nemá prakticky žádné jiné zdroje financování než štědrost dárců, je soběstačná, co se týče provozu. Lidé nás podporují, protože vidí, že co děláme, má smysl. V Praze jsou lidé často vytížení a nemají čas přicházet na akce nebo něco ve farnosti udělat, ale přispějí na její chod.

Mám radost, když vidím, že lidé stavbu farního centra podporují. Přípravy trvají už 13 let a pořád je mnoho těch, jimž stavba leží na srdci a uvědomují si, že ji opravdu potřebujeme. A to nejen s ohledem na faráře, který bydlí ve staré sakristii, ale že jim jde hlavně o to, aby se mohly potkat dva světy: kostelní a nekostelní. Mnoho lidí k nám nepříjde, protože by museli do kostela, ale my je nemáme kam jinam pozvat. Vidím, že právě komunitní centra poskytují příležitosti, jak lidem nabídnout prostředí, kde se necítí nesví.

No a smutno je mi, když někdo ve farnosti řekne: „Když to stojí tolik peněz, je to vůbec potřeba?“ To je pro mě známka, že schází důvěra, že Pán Bůh se postará, přestože to stojí tolik

peněz. Pan arcibiskup opakovaně řekl, že nové farní centrum je potřeba, a tolik lidí už do toho investovalo čas a sílu. Je to výzva, ale věřím také, že je to Boží požehnání.

Projekt centra jste podědil. Co říkáte návrhu samotné stavby?

Projekt se mi líbí, protože zachovává

vá důležité prvky stávajícího kostela. Bude rekonstruován, ale s ohledem na unikátní křížovou cestu od Karla Stádníka, která zůstane zachována v hlavním prostoru. Také tam bude zvýrazněno místo uchovávání eucharistie a místo udělování křtu.

U farního centra vidím, že i když je stavba omezena rozměry pozemku,

nabízí maximum. A věřím, že se může stát místem setkání i pro lidi, kteří do kostela nechodí, a také nabídnout zájemci farnosti neslyšících. Při pastorační neslyšících se setkáváme na různých místech po republice, protože nemají svůj vlastní prostor, a byl bych rád, kdyby mohli u nás nalézt domov.

PAVLÍNA BÍLKOVÁ

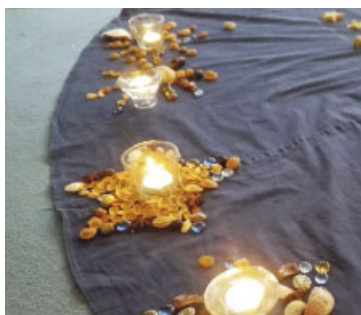
Bohoslužba na Soslání Ducha svatého upravená pro děti.

Snímek Jakub Šerých / Člověk a Víra

Program pro školy – Hvězda (7. třída)

Do kostela vchází sedmáci s třídní učitelkou. Tváří se ostražitě. My je vítáme, zveme do kaple. Sedáme si společně na koberec.

Na tmavomodrém kruhu je křídou nakreslený obrys komety. Koluje ošatka s kameny, každý si jeden bere, a když

Modré plátno značí „oblohu“ plnou rozsvícených hvězd.

Snímek autorka

ho pak položí, říká své jméno. Lektor bere svůj kámen a vypráví – co by tenhle kámen řekl, kdyby mohl promluvit? Hovořil by možná o tmavé obloze, o samotě, o tom, že touží po setkání, po přátelství. Co je podle vás pro přátelství důležité?

Každý v kruhu k tomu něco řekne, pár kluků se ošívá a směje. Lektor mluví dál – jednoho dne se skutečně na nebi rozzářila hvězda jako znamení naděje... Rozsvítí uprostřed modrého kruhu svíci. Rozdává košíky s oblázkami, barevnými sklíčky, přírodninami, pouští hudbu. Každý si v tichu na tmavomodrém

kruhu kolem svíce a komety staví svou vlastní hvězdu. Už se nikdo nesměje, všichni jsou ponořeni do tvoření.

Hvězdou naděje je Kristus

Lektor nakonec ke hvězdě každého dítěte postaví rozsvícenou čajovou svíčku a říká poselství: My křesťané věříme, že pro lidstvo se touto hvězdou naděje stal Kristus. Že právě on nabízí každému člověku světlo, naději a přátelství. Sedmáci zamyšleně odcházejí, mnozí se ještě otáčejí za „oblohou“ plnou rozsvícených hvězd. LENKA KAPSOVÁ

Místo pro Boha, prostor pro všechny

Když jsem před více než dvaceti lety poprvé vstoupil do lhoteckého kostela, ani trochu mě nenapadlo, jaké dobrodružství tu pro mě Hospodin chystá.

Historie lhotecké farnosti je ovšem ještě o trochu starší. Farnost se formovala ve 30. letech 20. století, a když tu v roce 1937 na louce tehdejší „dobrodruzi“ postavili kostel, jen těžko mohli tušit, jaké dílo tím nastartovali. Za necelých devadesát let se stala lhotecká farnost jednou z největších a nejživějších v Praze.

K původní stavbě kostela byl po pár letech přistavěn konvent salvatoriánů, který dnes slouží (či spíše dosluhuje) jako fara. V 90. letech pak byla z druhé strany ke kostelu přistavěna boční kaple. Ani tak nejsou prostory dostačující.

Příběh má mnoho zákrut

Proto mezi farníky od 90. let rostla myšlenka vzniku farního centra, které by kromě dořešení liturgického prostoru obsahovalo kvalitní zázemí pro pastorační a evangelizační aktivity a důstojné bydlení pro duchovní. Celý příběh má ještě mnoho zákrut, na něž tu není prostor; jeden z důležitých bodů ale vypíchnu. V roce 2013 jsme ve farnosti po dlouhých debatách dospěli ke konsenzu nad společným návrhem ateliérů Jirsa – architekti, s.r.o. a Vyšehrad atelier, s.r.o. Od té doby se příběh Centra Lhotka odvíjí v jasnějších konturách, ovšem s mnoha dalšími peripetie-

Model Centra Lhotka s kostelem mají farníci stále na očích a denně se za stavbu přimlouvají. Modlitbu za stavbu najdete na webu www.centrumlhotka.cz.

Snímek Prokop Jirsa

mi. Minulý rok jsme po řadě odvolání a dalších obstrukcí odpůrců projektu obdrželi pravomocné stavební povolení. Nyní jsme ve fázi přípravy realizace.

Jak projekt vypadá? Pozemek kolem kostela je limitován mnoha faktory – tvarem i pozicí, hlukem z dopravy či nevýhodnou orientací ke světovým stranám. Přes to všechno se nakonec podařilo propojit původní hmotu kostela s novou hmotou centra do harmonického celku, který jasně dává tušit, že jde především o sakrální stavbu. Stávající dominantní hmota kostela a vertikála věže mířící do nebe zdůrazňuje, že jde opravdu o místo pro Boha. Naproti tomu nová horizontální hmota farního centra jakoby zpřítomňovala běžný všední život člověka. Obě hmoty prorostlé do sebe symbolizují zásadní potřebu křesťana – žít vše s Bohem.

Místo pro Boha

Hlavní část centra tvoří původní kostel s boční kaplí nově doplněný o druhou boční loď namísto původní fary. Naším snem je slavit liturgii v jednom společném prostoru. Boční kaple a farní sál jsou totiž aktuálně stavebně oddělené od hlavní lodi a lidé sledují bohoslužbu na obrazovkách. Navrženým propojením s hlavní lodí vznikne ucelený trojlodní liturgický prostor s možností částečně centrálního uspořádání. Celá farnost se tak konečně bude moci fyzicky scházet kolem jednoho stolu. Část jedné z bočních lodí tvoří prostor pro děti. Za vstupním foyer je navrženo potřebné zázemí kostela včetně dostatečně prostorné sakristie a zřevněných místností.

Zásadní při úpravě kostela bylo zachování charakteristického výrazu in-

teriéru kostela. Ten je tvořen především Dvořákovou oltářní plastikou, Stádníkovou unikátní křížovou cestou a kopií mariánského sloupu s Immaculátou, která ční nad lhoteckým svatostánkem. Jsou to artefakty, jež tvoří jedinečný genius loci lhoteckého kostela. Přes všechny zásahy tyto prvky s respektem zachováváme, abychom ctili kontinuitu života lhoteckého chrámu.

Prostor pro všechny

Druhou částí komplexu je farní centrum. Je navrženo tak, aby poskytovalo dostatečné zázemí stávajícím potřebám farnosti a zároveň umožnilo rozvoj aktivit pro „kostelní“ i „nekostelní“ lidi. Trojice kluboven je doplněna společenským sálem, suterénním klubovým prostorem i potřebným zázemím. V horním patře jsou umístěny byty duchovních. Obě části centra jsou bezbariérově uspořádané a navzájem propojené, aby bylo pod jednou střechou možné slavit liturgii a zažívat společenství i při dalších aktivitách.

Průčelí centra bude zdobit mozaika Madony, která do své náruče přijala malého Ježíše. Ztvárnění mozaiky bude mít na starosti sochař Petr Váňa. I pro nás je otevřenost a přijetí jednou z hlavních výzev pro náplň nového centra. Snažili jsme se obojí symbolicky vetknout i do samotného návrhu a uspořádání hmot. Dvě volně přístupná nádvoří před farním domem a před kostelem zvou a otevírají možnost navštívit stavbu všem hledajícím, kolemjdoucím či náhodným zvědavcům. Třeba jednou pozvou i vás...

PROKOP JIRSA, architekt,
spoluautor projektu,

koordinátor farního týmu Centrum Lhotka

„Průčelí centra ozdobí mozaika Madony, která do své náruče přijala malého Ježíše.“

Vizualizace .redpixel

Mozaika snů naší farnosti o místě, kde se propojí

Společenství křesťanů na Lhotce vytváří centrum již dnes. Až bude stavba dokončená, bude možné se ještě víc otevřít a naplňovat sny, kterých není málo.

Vizualizace .redpixel

Oslovili jsme lhotecké farníky s prosbou, aby napsali pár slov o společenství křesťanů na Lhotce a taky o svých snech: Co bychom chtěli a mohli dělat, až budeme mít nové centrum.

Klubovny v budoucím centru umožní nerušený průběh programů pro školy.

Co máme

- Kostel je blízko mého bydliště. Jsou tu vstřícní duchovní i pastorační asistentky. Je pamatováno na všechny věkové kategorie. Vyhovuje mi lidový zpěv při mších, rád čtu Věstník, účastním se zájezdů... V zimě se tu topí.
- Člověk se tu cítí normálně, přijatě, milovaně. Velmi oceňuji osobní přístup i kázání P. Staška, je lidské a přitom hluboké. Farnost je živá, nabízí se mnoho možností, které zatím nestačím úplně zažívat, ale to nadšení a společenství je krásné.
- Ve farnosti si každý může najít své společenství a zapojit se. Jsou tu možnosti pro všechny věkové kategorie.
- Oceňuji milou atmosféru, pěkná kázání. Otevřený přístup k nekostelním i k dětem.
- Mše pro děti a jejich zapojení do bohoslužeb – můžou nést dary, můžou ministrovat i holky. Nevadí, když děti občas ruší. Líbí se mi srdečnost kněží a farníků.
- Probíhají katecheze pro děti od nejmenšího věku, obdivuhodně se zde schází různá spolka mládeže a modlí se spolu...
- Máme základní zázemí pro různá společenství, malou kuchyňku a možnost posezení. Prostor se zelení okolo kostela je během dne otevřený.
- Líbí se mi pestrost farníků, aktivit, forem spirituality, respekt k ostatním.

Co bychom rádi vylepšili

- Důvody k rekonstrukci a ke stavbě jsou technického rázu: Střecha je v havarijním stavu, elektroinstalace, voda i odpady jsou zastaralé a neodpovídají dnešním normám ani bezpečnosti. Podlahy jsou na hranici životnosti, místy se propadají a hrozí poškození nosných částí.
- Nevyhovující a nedůstojné jsou byty pro duchovní, WC i sprcha jsou mimo byt, přes chodbu, kterou procházejí farníci. Prostory jsou stísněné, vlhké a špatně větrané.
- Chybí místnosti pro setkávání, katechezi, mládež, společenství, kávu po mši nebo kulturní akce. Není zde prostor pro aktivity seniorů, rodin a dětí ani zázemí pro službu charitativní či vzdělávací. Farnost tak nemůže naplno žít jako otevřené společenství.

Vznikne místo pro Boha i pro lidi

- Kdybychom měli nové centrum, mohly by se programy o vztazích odehrávat tam – příprava snoubenců, Manželské večery, kurz podpory pro rozvedené nebo cyklus pro ženy 50+. Nyní je pořádáme v uvolněném patře domku jednoho z farníků, což má dvě nevýhody: dočasnost a malou kapacitu.
- Kurzy Alfa pořádáme od roku 2013. Jejich základem je pohostinnost, již jako projevu přijetí dobře rozumí i potenciální účastníci, lidé z nevěřícího prostředí – společným jídlem opadne

víra, dialog i radost ze setkávání

prvotní bariéra a ostražitost. Rozhovory o naší víře pak probíhají v docela jiné atmosféře. V kuchyňce 2 x 2 metry a s wc v jiné části ale zázraky nedokážeme. S větší kuchyní by stačil poloviční organizační tým. Zatím pohoštění dovážejí ochotní farníci ze svých domovů a nádobí myjeme a uklízíme v prostoru, kde se jiná skupina potřebuje modlit.

● Z alfy, z katechumenátu, z přípravy na biřmování odcházejí lidé, kteří pro sebe křesťanství právě objevili a rádi by ho v bezpečném prostředí sdíleli. Vznikají tak společenství, která našla v zázemí kostela domov. Ale například z alfy už několik let nová společenství nenabízíme, protože rozvrh prostor kostela je úplně plný a ti, kdo se vejdou, hopsají denně do 21 hodin kněží přímo nad hlavou.

● V přípravě na první sváté přijímání máme letos neuvěřitelných 26 dětí. Jsme s nimi ovšem namačkání v malé místnosti, která nemá žádnou předstíhku. Bylo by skvělé mít zázemí, kde si děti mohou odložit bundy a boty, aby přes ně neklopýtal pan farář cestou do svého bytu. Mladší katecheze („nábožko“) z důvodu prostoru probí-

hají u jedné rodiny doma. Dvě učebny by problém vyřešily, navíc by se využíly ke spoustě dalších účelů.

● Přáli bychom si, abychom to, co už děláme, mohli dělat v důstojnějších prostorách a nemuseli řešit kolize, když se sejde na jeden večer víc akcí. Bude příjemnější, že se třeba podávání jídla a hraní ping-pongu nebude odehrávat v bohoslužebném prostoru...

● Jako „kosmetička“ podlah v kostele a přilehlých prostorách mám možná trochu přízemní sen o důstojném sociálním zařízení s toaletami, pod nimiž se dá dobře vytřít. Naše dva vybydlené retro záchody v době svého vzniku jistě byly pokrokem, ale dnes je to jedno z choulostivých a omezujících míst farní rodiny.

● Zavedli jsme tradici farní kávy, kdy si lidé po nedělní mši mohou dát něco dobrého, popovídat si, navázat nové vztahy. Naše ženské společenství Máty je jedno z těch, která se o pohoštění starají. Občerstvení je ovšem třeba chystat už během mše svaté a na Lhotce máme k dispozici pouze malý sálek a boční kapli. Sálek je vyhrazen maminkám s malými dětmi, a tak nezby-

vá než využít k posezení prostor kaple oddělený závěsem. Splněným snem by byl sál, který by sloužil k neformálnímu setkávání, a kaple i kostel mohly zůstat místem modlitby a chvály.

● Chodím na Lhotku přes padesát let. V neděli po mši jsem zamířil do kaple na ranní kávu. Bylo mi dobře mezi známými tvářemi. Myslel jsem, že od vidění znám všechny farníky. A teprve na obnově biřmování jsem potkal pána, který chodí do kostela třicet let. A nikdy jsme se neviděli! Já na osmou, on na desátou. Teď mám naději, že až bude Centrum Lhotka, budu mít větší příležitost potkat se i s jinými farníky a sdílet s nimi jejich radosti i strasti.

● Jako moderátoři programu Boží talkshow se těšíme na představu nového centra, které by poskytlo možnost plánovat termíny s větší volností. Získali bychom důstojnější prostor pro hosty a diváky a také více možností, jak přizpůsobit sál podle velikosti akce. Bylo by skvělé mít místo, kde se nápady nemusí přizpůsobovat prostoru, nýbrž prostor nápadům. Moderní centrum by pomohlo více propojit víru, dialog a radost z mezilidského setkávání.

● V kostele na Lhotce jsme jako farnost neslyšících našli útočiště. Setkávání je pro nás velmi důležité. Potřebu společenství máme možná větší, protože nás handicap od druhých izoluje. Uvítali bychom možnost uspořádání prostor do kruhu nebo do půlkruhu, světelný zvonek a pro vozíčkáře žádné bariéry. Zázemí Centra Lhotka by nám umožňovalo být součástí farního společenství.

● I my kněží máme své sny o Centru Lhotka, a to nejen o důstojnějším bydlení. Mezi nimi je jeden dost zásadní a praktický. Těšíme se, že po rekonstrukci kostela uvidíme při bohoslužbě všechny farníky. Tedy i ty, kteří se mše svaté účastní v boční kapli. Sledují všechno dění na obrazovce, a když za nimi přijde služebník eucharistie, vlastně se s nimi vůbec nepotkáme.

Přání a očekávání je samozřejmě mnohem víc. Ne všechny sny se nám podařilo podchytit. Přejeme si to dobré nejen pro sebe, ale i pro ty, kdo do našeho společenství přijdou. Děkuje, že nám pomáháte naše sny uskutečnit.

JANA ŠILHAVÁ, farnice

V kostele na Lhotce se schází jednou za měsíc farnost neslyšících. Tímto gestem vyjadřují díky.

Snímek Jakub Šerých / Člověk a Víra

Prosíme o podporu materiální i duchovní

Celková cena projektu Centrum Lhotka se kvůli dlouhým obstrukcím od-půrců a velkému nárůstu cen stavebního materiálu a prací v minulých letech výrazně navýšila. Počítáme s náklady okolo 185 milionů korun. Naši farníci byli vždy velmi štedří jak vůči vlastní farnosti, tak směrem k dalším potřebným. A platí to i nyní. Je nám ale jasné, že bez pomoci a přispění druhých nezvládneme dát všechny prostředky dohromady. Dosud jsme shromáždili téměř 22 milionů korun. Věříme, že i nám řada lidí a subjektů svou finanční podporou pomůže.

Rekonstrukcí kostela Panny Marie Královny míru a vybudováním farního centra chceme vytvořit důstojné podmínky jak pro bohoslužby, tak pro setkávání lidí dobré vůle. Proto se opět obracíme i na vás s prosbou o podporu materiální i duchovní.

Jakub HRADEC,
člen farního týmu Centrum Lhotka

Plánované Centrum Lhotka v okolní zástavbě.

Vizualizace .redpixel

Jak a čím nám můžete nejlépe pomoci

- modlitbou za projekt Centrum Lhotka a za všechny dárce
- finančním darem

na transparentní účet

č. 70 5522 1339/0800,

Česká spořitelna, a.s.,

s uvedením specifického

symbolu 125,

darovat lze těmito formami:

- hotově či jednorázovým nebo pravidelným bankovním příkazem
- úhradou libovolné částky prostřednictvím přiložené složenky nebo QR kódu (viz výše)

QR Platba

- platbou kartou přes platební bránu Darujme.cz na stránce www.centrumlhotka.cz/#prispet
- doporučením společností, firem nebo jednotlivců ochotných nás finančně či jinak podpořit

Za rok 2025 lze od základu daně z příjmů odečíst opět až 30 %, potvrzení o daru vám rádi vystavíme. Případné dotazy, doporučení nebo žádosti o potvrzení o daru posílejte na info@centrumlhotka.cz.

Veřejná sbírka naší farnosti má zřízen uvedený transparentní účet a byla řádně oznámena Magistrátu hl. m. Prahy, který to osvědčil pod zn. S-MHMP/1714513/2014 1783699/2014.

Poděkování a pozvání na Lhotku

Když jsem před třemi lety přišel do lhotecké farnosti a seznamoval se s projektem Centrum Lhotka, příliš jsem tomu záměru nevěřil. Tehdy jsem si tak trochu myslel, že je to bláznovství. Po několika měsících uprostřed lhoteckého společenství jsem ale nabyl přesvědčení, že je to myšlenka, která se má uskutečnit a že si Hospodin projekt vlastní cestou povede.

Spolu s farním týmem pro Centrum Lhotka vám všem ze srdce děkujeme za dosavadní podporu našeho projektu. Moc si toho vážíme. To, že máme na webu napsáno, že každou první neděli v měsíci v 10 hodin obětujeme mši svatou za naše dobrodince, může vypadat jako prázdná fráze. Ale

Tým Centra Lhotka byl představen farnosti při posvícenské mši svaté.

Celá farnost se společně s P. Stanislavem Górou za ně přimlouvala.

Snímek Jakub Šerých / Člověk a Víra

není. Pravidelně na vás pamatujeme a ze srdce vám všem žehnáme!

A kdybyste se chtěli přesvědčit, jak vypadá život naší farnosti, jste k nám srdečně zváni. Přijďte kdykoli na některou z bohoslužeb nebo si třeba udělejte pouť do našeho kostela Panny Marie Královny míru, kde si můžete prohlédnout i unikátní křížovou cestu od Karla Stádníka. Rádi vás jako jednotlivce nebo společně s vaší farností přivítáme a kostel a křížovou cestu vám představíme. Návštěvu si můžete domluvit s našimi pastoračními asistentkami, kontakt na ně najdete na našem webu www.lhoteckafarnost.cz. Těšíme se na vás! P. STAŠEK GÓRA s farním týmem Centrum Lhotka